

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εἰ τὸ μέλειν διώαται ἡ, μερίμνα, ἔ μελέτω σοί.

Εἰ ἢ μέλι πεί σοῦ δαίμονι, σοὶ τί μέλι;

Οὔτε μεριμνήσης δίχα δαίμονος, οὔτ' ἀμελήσης.

Ἀλλ' ἵνα σοὶ ἡ μέλη, δαίμονι τοῦτο μέλι.

Τὸ αὐτὸ.

Τίπτε μάττω ἄνθρωπε πνεῖς, ἔ πάντα ταρτάσεις,

κλήρω δουλεύων πᾶ κτ' πλὴ γύρεσιν;

Τάτω σαυτὸν ἄφες. τῷ δαίμονι μὴ φιλονείκη.

Σιωπὴ ἢ τύχην σέργων, ἢ συχίην ἀγάπη.

Μᾶλλον ἴπ' εὐφροσύνην ἢ βιάζου ἢ παρὰ μοίρην,

Εἰ δυνατὸν ψυχῇ τερπικίην μετάρην.

ΕΙΣ ΧΡΟΝΟΝ, ΚΕΦ. 5.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν

ὄνομα, ἢ μορφὴν, ἢ φύσιν, ἢ δὲ τύχην.

Ἀδηλον.

Ἀρχαλέων φέρεται πολὺς χρόνος· ἀλλὰ παρέρπων,

καὶ φωνὰς κλέπτης φθεγγομένων μερόπων.

καὶ μὴ φαινόμενος, οὗ φαινομένης ἀφανίζης.

καὶ μὴ φαινομένους, εἰς φανερόν ποσφέρει.

Ὡ ζωῆς ἀόριστος ἐν ἀνθρώποισι τελευτῇ,

ἡμαρ ἴπ' ἡμαρ αἰεὶ πρὸς ζόφον ἐρχομένων.

Μηκέτι κληρονόμους ὀνομάζετε φέγγου ὄρωντας,

τοὺς δὲ ἀποθνήσκοντας, κληρονόμους λέγετε.

Οἰ γινώ